

Илустрисане

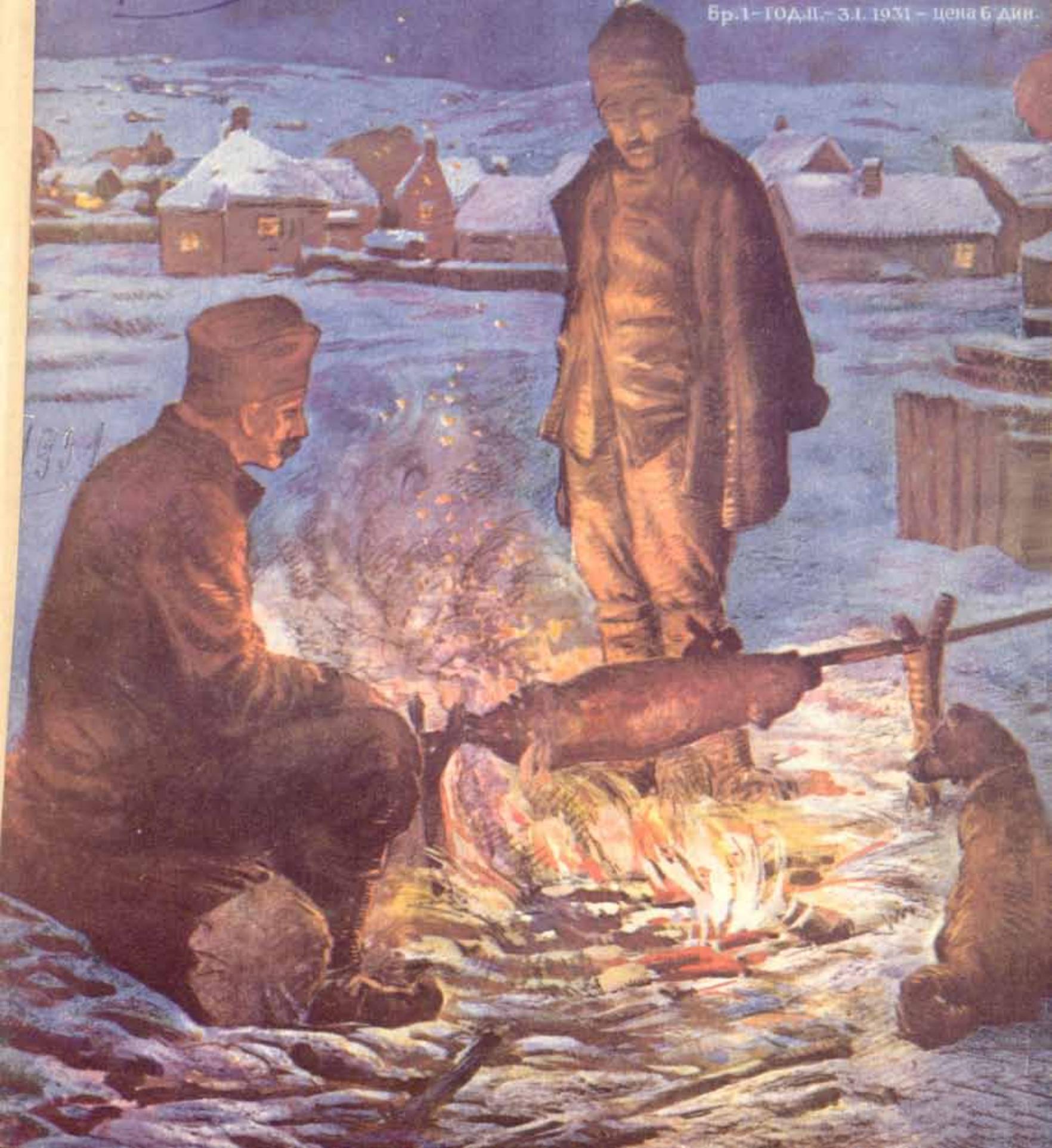
БИБЛИОТЕКА
ГРАДА БЕОГРАДА

Време

1931/34

40.07/10

Бр. 1 - ГОД. II - 3. I. 1931 - цена 6 дина

1931

Најлепши Божићни поклон

TELEFUNKEN 33

Најсавршенији троцевни радио-пријемник за пријем локалних и удаљених станица са уграђеним звучником. Удешен за прикључак како на истосмислену тако и на наизменичну струју. Цена са звучником и Телефункен цевима Динара 3.600.-

TELEFUNKEN 12

Идеални радио-пријемник за прикључак на наизменичну струју са уграђеним звучником и Телефункен штапићима. Цена са звучником и цевима Динара 2.200.-

TELEFUNKEN

Најстарије искуство

Југославенско Сименс А. Д. Београд, Краља Александра 8.

Заступници у свим већим варошима.

Продаја на отплату на 3, 6, 9 и 12 месечних рата по оригиналним ценама.

Најмодернија конструкција

ПОРЕЗ НА НЕЖЕЊЕ

40:07/III

— Јесте ли чули за порез на нежење? Јесам, најзадост! То ћемо ми удате жене највише осетити.

Дужност је сваке даме

да буде лепа. Зато негујте своје лице

Весна крем

која одстрањује све мрље, сунчане пете и наборе. Поштом разишље љекорна

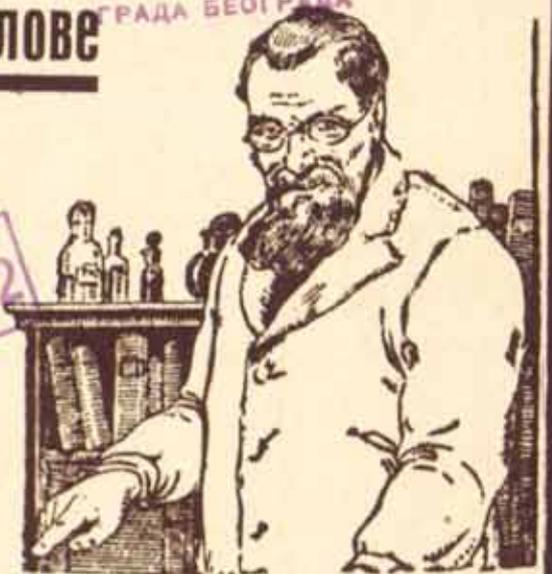
PRAUNSPERGER

Загреб, Свачићев шпрт бр. 17.

Реуматичне болове

у костима-зглобовима,
мишицама
зубима-глави

БИБЛИОТЕКА
ГРАДА БЕОГРАДА

P-02

№ 1044

уклања поуздано
и брзо

АЛГА

за масажу

Добива се свуда
1 боца
Динара 16.-

Лабораториј Алга Сушак
4 боце „Алге“ Дин. 77.—
8 боца „Алге“ „ 131.—
14 боца „Алге“ „ 205.—
25 боца „Алге“ „ 320.—

HOBBY
REGD
ХОБИ

UNIVERZALNI
NAUČNI PREPARAT
УНИВЕРЗАЛНИ
НАУЧНИ ПРЕПАРАТ

Хоби
чисти све
на потпуно
нов начин

Генерално заступништво за Југославију
„ОБОРОТ“ — БЕОГРАД Тел. 3189
Цара Уроша 19.

ХОБИ се троши у Америци 70,000,000 кг. годишње. ХОБИ је одликован дипломом Хигијен. Института у Лондону
ХОБИ ТРАЖИТЕ СВУДА

ХОБИ за домаћинство. ХОБИ за хотеле, ресторани, санаторијуме и болнице. ХОБИ за љекаре. ХОБИ за гараже, машиничарске и контерске радонице. ХОБИ за чистиње парних котлова, кондензатора и прегрејача. ХОБИ за штампарска предузећа. ХОБИ за текстилну индустрију. ХОБИ не шкоди ни једном предмету, коме обична вода не шкоди. ХОБИ не садржи соду ни песак и нема штетних састојака.
ХОБИ ЈЕ БЕСПРЕКОРАН ПРЕПАРАТ
СВАКА КУЋА, КОЈА ИМА ДОСТУП ВА УПОТРЕБИ.

Најбоље је
претплатити
се на
**Илустровано
Време**

Јер док за сваки број са забавнимом плаћате 5 динара докле вас стаје један број у претплати:

од једног до три месеца 4.-дин.;
на шест месеца 3.65 дин.;
на годину дана 3.50 дин.

и лист вам се доноси у кућу,
Претплата је на годину дана 180.-; на шест месеца 95.-; на три месеца 50.-; на месец дана 17 дин.

Ко употребљује чубене франц. препарате
БЕНЕДИКТИН
тај их цени!

ПАСТА за зубе
ЕЛИКСИР вода за уста.

Снежнобели зуби!

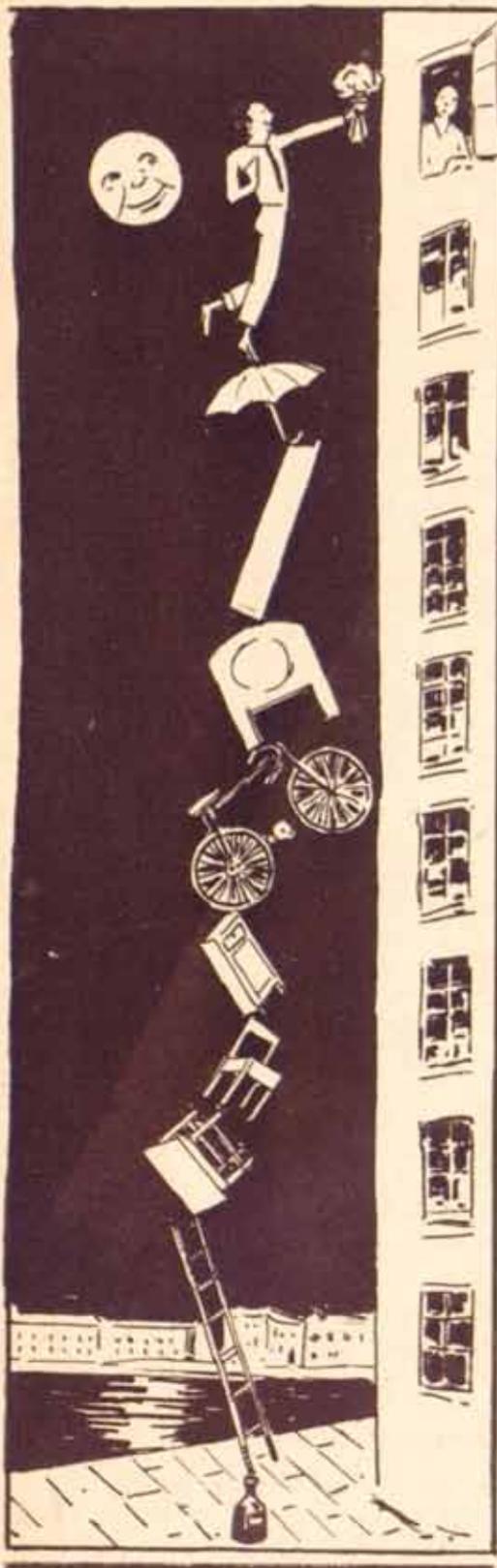
Миомирисан дах!

Позивају се сви претплатници, који желе и даље да држе лист, да одмах обнове претплату за идућу годину, јер ће им се у противном обуставити лист.

ХУМОР

Како еквилибриста води љубав

Ошаци вереничанин: Е, најзад сам доживео да иђемо и ово вино. Њега сам целио кад се родила моја кћи . . . Како њи се свиђа?

Вереник: Одлично, види се да је сшаро.

- Удетиће ми, гладан сам!
- На што не радиће, кад сшје гладни?
- Онда сам још више гладан.

Наставница: Како се звала краљица жена Менелајева?

Ученица: ?

Наставница: За време тројанског рата?

Ученица: ?

Наставница: Ајде ти, Јелена Розенберг, реци како се звала Менелајева жена?

Ученица: ?

Наставница: Зар и ти да не знаш? Но! Сети се. Звала се као и ти.

Ученица: А, знам, звала се краљица Розенберг.

— Јесте ли продали штогод од кад радите у нашем граду?

— Јесам. Зимски капут, два ормана и једну столицу.

Учишћел: Ајде, Јово, кажи њи мени да ли знаш ко је био Хрисшофор Колумб?

Бак: (слеже раменима).

Учишћел: То је права срамошша! Зар њвој ошаци шреговац с јајима а њи не знаш ко је Колумб?

— Шта, разбили сте ми обу сшупоцену базну! Несрећнице! Знате ли да је то једини примерак на свету!

— Но хвала Богу! Само кад није из сервиса.

— Рецишће ми, господине дирекшорче, зашто су женске у вашем хору све шако дебеле?

— Па дебеле сшјају ишшо као и мршаве, а досшја ми је једна ишоловина ња да ишшуним ишзорницу.

КАД ЈЕ ПОРТИР СУВИШЕ ЈАК

(Lu. Hye Blatter)

Илустроване Време

Бр. 1 — год. II — 3. I. 1931 — цена 6 дин.

Христос се роди!

Света Богородица с малим Исусом. Чудотворна икона у Пећској патријаршији, коју је израдио евангелист Луѓа четрдесете године после Христа. Окоб и метални делови рађени су касније. Ово је најдрагоценија икона у нашој земљи. Кроз векове икони су даровани разни поклоњи у злату и драгом камењу, који се и на слици виде.

Са свих страна

„Суви режим“ у Америци измислио је пољак који највише потешају на алкохолна пића: у кутијама, које имитирају шампањске боце, налазе се разни поклони: рукавице, чарапе, свилене оџе и т. д.

НАЈЛЕПША БОЖИЋНА ЗАБАВА

Ученице једног женског
збода у Љубљани на
грудбању

БОЖИЋ У САН МОРИЦУ У ШВАЈЦАРСКУ

Божићна ивица
у нашим
алпима.

НЕОБИЧНО
БОЖИЋНО
ДРВО

У Палм Спрингсу у Калифорнији, недалеко од Лос Анџелоса студенти су о Божићу окитили једну необичну „јелву“, један велики бајтус и то у костимама за плажу, јер о Божићу тамо владају велике врућине.

КУПУЈТЕ ФРАНЦУСКЕ ИГРАЧКЕ!

За први Божић, по побоне Валентину, по Паризу је изнета велика пропаганда да се купују само француске играчке, а никако страни фабрикатаи. Пред Божић ишли су „Божички“ са децом и носили велике табле

КО НЕ СЛУША ДОЧЕ-
КУЈЕ БОЖИЋ У КАВЕЗУ

У Хабаши на острву Куби избио је штрајк студената због именовања др. Молне за декана универзитета. Приликом штрајка убијен је један полицајац и више их је рањено. Покретачи су ухапшени и њима ће судити редовни судови. За време Божићних празника било им је дозвољено да разговарају са својим породицама, али само из ватрених камиона.

БОЖИЋ НЕМАЧКИХ САОБРАЋАЈАЦА

По староме берлинском обичају сви имућнији аутомобилисти дају на Бањи дан поклоне саобраћајцима и чуварима аутомобилских путева. А они, да би их потсетили на то, стављају на одређена места јелву и ту се слажу поклони, које после међу собом деле.

Последњи шренушци маршала Жофра

Маршал Жофр, велики војсковођа из Светскога рата преживљаје последње тренутке.

И ако су при закључку листа вести о његовој борби са смрћу биле нешто повољније, ипак ће стари маршал може бити већ отићи с овога света у тренутку када наш лист буде у рукама читалаца.

После ампутирања једне ноге Жофр је био у непрестаној агонији. Дошао је био к себи у прошли уторак само неколико тренутака, па је затим опет пао у агонију.

Французи умеју да цене и воле своје велике људе. Како је Маршал Жофр човек дубоке старости, те се катастрофа могла очекивати свакога часа, цела Француска је потиштена, а нарочито Париз.

Маршал Жофр рођен је 12 јануара 1852 године у Ривесалту, малој варошци која лежи поред реке Агли у источним Пиринејима, 9 километара од Перпињана.

Маршал је провео своје детињство делимично у Ривесалту и делимично у Перпињану, где је завршио средњу школу. Када је 1869 навршио 17 година, Жофр је примљен у француску политехничку школу као 14. у рангу, и одмах је затим произведен за наредника и старешину једног одељења питомаца. Жофр је био најмлађи у целој класи питомаца који су ступили 1869 у политехничку школу. Када је 1870 године избукао француски-пруски рат, политехничка школа затвара своја врата и Жофр бива произведен за потпоручника. За време опсаде Париза Жофр је узео у-

Један од последњих снимака маршала Жофра чекања у једној тврђави у јуначкој одбрани престонице.

Одмах пошто је потписан мир, Жофр се враћа натраг у политехнику, а неколико месеци касније напушта ту школу и прелази у Фонтенебло. Из школе у Фонтенебло излази као други у рангу и бива додељен инжењерији. Жофр постаје 31 септембра 1872 године инжењерски поручник и као такав води радове на утврђивању Париза. Те радове Жофр наставља и као генералштабни капетан. Као стручњак за утврђења маршал Жофр бива премештен 24 априла 1885 године у Индокину и тамо се ставља на расположење адмиралу Курбеу који је тражио да му се упути један инжењерски официр. Пошто је завршен рат у Индокину, капетан Жофр остаје у Ханоју да организује заштиту Горњег Тонкина. Капетан Жофр бива поново премештен за Париз 1889 године и придодат на службу инспекцији инжењерије. Идуће године Жофр добија мајорски чин и прелази у један железнички пук.

И поред оволиких услуга које је учињено, капетан Жофр морао је чекати 13 година да добије мајорски чин, а 6 маја 1889 године наименован је за команданта баталјона и придодат на службу инспектору инжењерије у министарству војске.

Генералу Жофру било је 62 године када је Аустрија упутила Србији ултиматум који је довео до светског рата.

Команду над целокупном француском војском добио је 9 децембра 1916 године, а победом на Марни Жофр је још онда решио судбину великога рата, који се завршио победом савезничког оружја.

Једна величанствена Југословенска манифестација у Чикагу

У недељу 30 новембра тако да би се дочекао дан, уједињења 1 децембар, наша колонија у Чикагу приредила је величанствен концерт са забавом у Аудиторијуму на булевару Ашланда. Био је нарочити југословенски одбор који је извршио све припреме и одна југословенска био је грандиозан доказ југословенске мисли и уједињења. У концертном делу узели су учешћа многи уметници Југословени и Руси, а наш генерални конзул г. Др. Ђ. Колематовић одржао је говор о „значају 1 децембра“ На слици: учесници за време концертнога дела.

Човек са 700 патената
Поклон од 30,000.000.-

Америчанско друштво инжењера изабрало је за свога почасног члана г. Др. Елиха Томсона, који је пре краткога времена пријавио свој 700. патент из области електротехнике. Том приликом г. Томсону је учињен поклон у новцу од 300.000 долара (око 30.000.000 динара)

Прва награда за игру

На међународним играчким утакмицама у Паризу, које су приређене прошле недеље под председништвом г. Андре де Фујнера и Цесефила Бевер, прву награду однели су г. Боб Гритум и г-ца Пупета Диресе.

Како је то пријатно
за кавалјера

када може дами у неприлици
послужити

својим

SOENNECKEN

налив-пером

најотменијом, дијном и нај-
практичнијом опремом за
писање.

Добија се у свима великим књижарама,

SOENNECKEN

Фирма светског гласа

Заступник Егон Кордик Београд, Краља Петра 50

Лепа авијатичарка туче
Линдберга

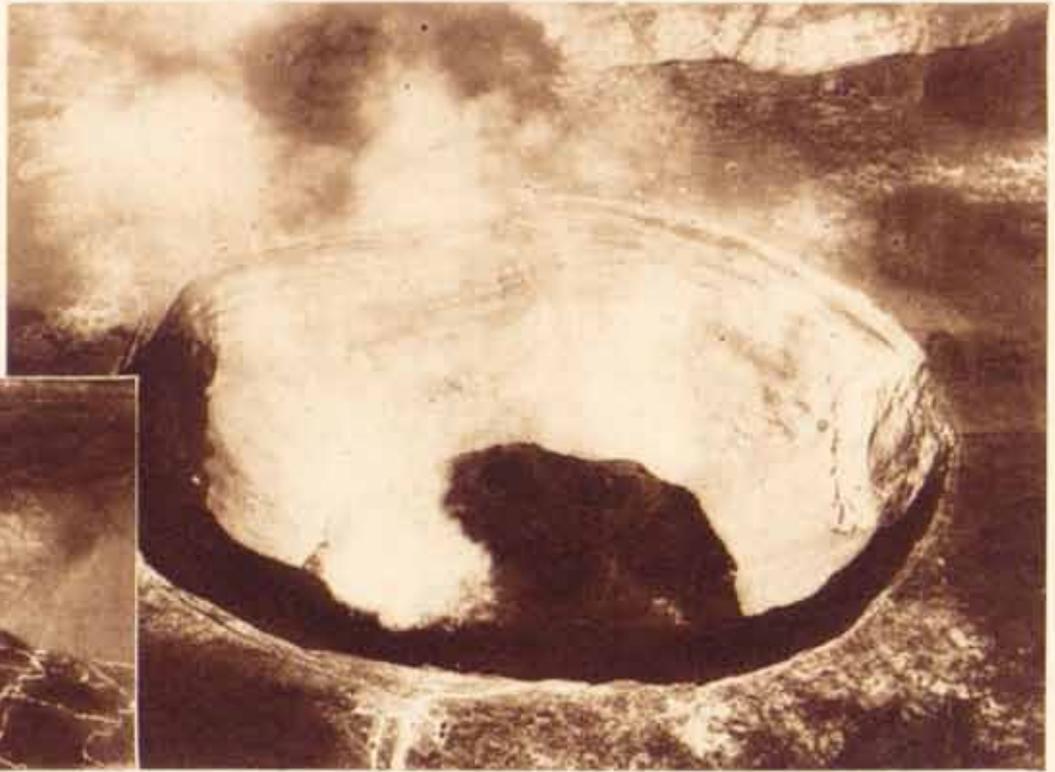
Лепа америчка авијатичарка Рут Николс 13. Дна тучла је нов рекорд брзине, јер је прешла од Лос Анџелеса до Нју-Јорка за 13 сати и 22 минута; дакле за читав сат мање од Линдберга.

ЗЕМЉА ОПЕТ РАДИ

Ерупција дба вулкана

У исто време, готово, када је почела ерупција вулкана Мерапи на острву Јаби и лава уништила цело једно село, разбио је и вулкан Килауеа на острвима Хаити. Ерупција је брло јака. Зидови кратера Халемаумау, како га зову у ројеници, високи су 365 метара.

На Јаби је до сада било преко 800 мртвих, изгорелих у лави.

Кратер Халемаумау на вулкану Килауеу

Ерупција вулкана Мерапи на острву Јаби

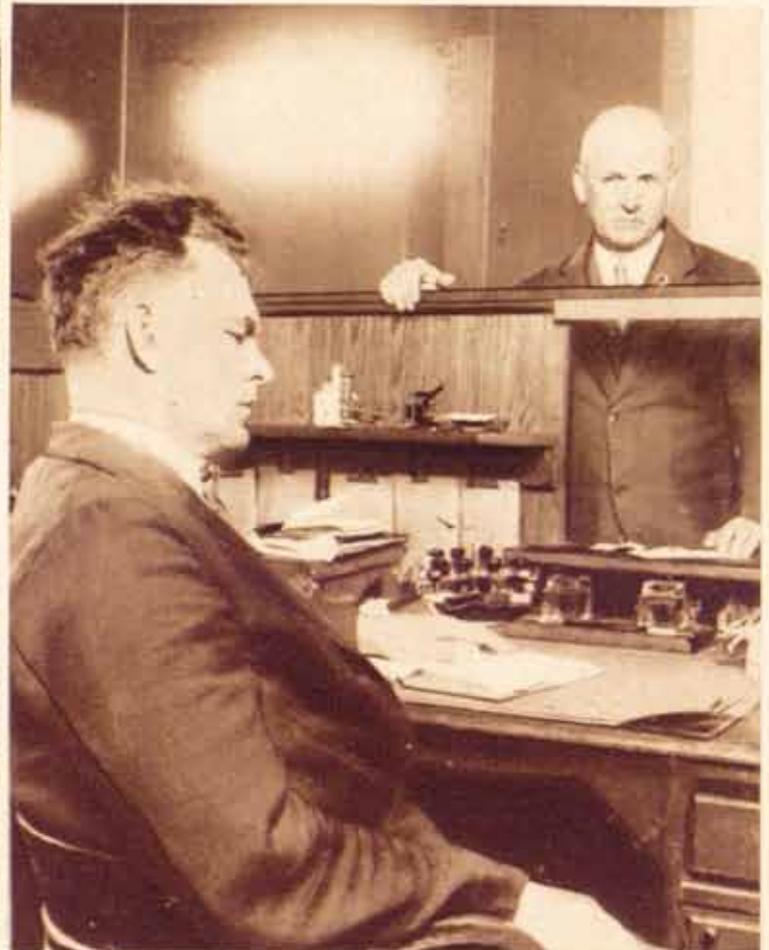
Када је Мерапи пресјео једно време с избацивањем лаве, народ је дожурио да дође виринач, који је познат као најбољи на свету

ОРКЕСТАР ОД ЗВОНА

У Мадриду на згради Министарства финансија инсталиран је оркестар од звона. Постављено је 30 звона који помоћу нарочитога механизма свирају — звоне — разне мелодије сваког подне, а међу осталима чак и „Парсифала“ од Вагнера.

КЊИГЕ ЗА СЛЕПЕ

Пери Хел, из Портланда у Америци ослепео је још 1900 године услед једне експлозије у хемијској лабораторији. Од тога времена Хел је радио брло енергично на методама за израду књиге за слепе, које су и код нас познате. Он је овај систем усавршио тако, да данас врши све послове наоко је слеп. Пронашао је и писаћу машину са словима за слепе. На тој машини пише се читаво као на свакој машини, али место отисака у боји, добијају се разна испупчења, тако да сваки слеп човек може лако читати. На слици: г. Хел приликом читања такве једне књиге.

ДЕВОЈКА - ЛЕОПАРД

Чувена играчица Ирма Баумгартен ишла је пред америчку публику пре месец дана као леопард. У овој зберској улози има много успеха.

Ако Вас Голуца у Носу

значи, да ћете добити кијавицу. Немојте чекати, употребите одмах Форман. Немојте тражити „средство против кијавице“, већ изричито тражите Форман.

У АБИСИНИЈИ СЋ УКИНУТЕ БАТИНЕ

Чим је крунисан за цара Хаиле Селаси, цар Абисиније (бивши краљ Рас Тафари) издао је декрет којим се укида

јавно батњање за учињене кривице. От сада ће у Абисинији кривци бити кажњавани затвором

Једно од последњих извршења казне батњањем у Абисинији

ЗИМСКИ СПОРТ У КАЛИФОРНИЈИ

За време Божићних празника плаже у Калифорнији су препуне.

ПРАЊЕ АУТОМОБИЛА У АЛКОХОЛУ

ОБЛАКОДЕРИ КАО СТАНИЦА ЗА ДИРИЖАБЛЕ

У Небарку у Америци пре кратког времена ухваћена је велика количина криминалног алкохола, који су власти просуле на улицу. На слици се виде аутомобили који иду по алкохолу

Врх од палате Empire State Building у Њу-Јорку употребљен је као станица за дирижабле

НАШЕ СЛИКЕ

Зимски спортови на нашим Алпима

Сиванићева коса

Мало је земаља које имају тако погодне пределе за зимски спорт, као што је наша земаља.

Цео северозападни део претставља у њему величанствене слике и зимске пејзаже. Цео тај крај, на небројено места, у исто време, пружа спортистима најпогоднији терен за зимске спортове.

Прошле године долазак туриста и спортиста био је врло знатан, али по првим подацима ове зиме може се закључити да ће долазак туриста и спортиста бити кудикамо већи ове године.

Спортске организације у Љубљани и Дољу Мојстрали израдиле су већ читав програм за ове утакмице који ниже доносимо.

Смучарски клуб Љубљана.

11 јануара 1931.

поподне: Јуниорске утакмице на прузи 3—4 км.

На јлонини Голци (1835 м.)

Сениорске утакмице на прузи 16 км. у Љубљани.

Поподне: Скакалне утакмице на скакаоницу — Раковник..

18 јануара 1931.

Међуклубске скакалне утакмице за првенство Љубљане на Раковнику.

15 фебруара 1931.

Међуклубске скакалне утакмице за преходни прикљон „Словенија“ на Бледу.

15 марта 1931.

Међународне утакмице у смучу у Планици.

Међуклубска јуниорска утакмица у смучу у Планици.

Утакмице које су предвиђене у Љубљани пренеће ће се у

Одмориште за скиаше.

случају неугодних снежних времена у Планици.

Тујско прометно друштво Доље Мојстра.

11 фебруара 1931.

Смучке утакмице свих одељака и врста смучке власног клуба.

7 и 8 фебруара 1931.

Међуклубске комбинирана смучка утакмица 7 фебр. трка 18 км. 8 фебр.

скокови на Мојстрали смучкој скакалници.

15. фебруара 1931.

Смучка патролна утакмица горњешке соколске жупе.

1 марта 1931.

Смучка утакмица радних слеза сокола краљевине Југославије и свих жупа Дравске бановине.

Блед

Зимски пејзаж

15. марта 1931.

Смучарски клуб Доље—Мојстра на приредиће патролно тркање у Крми. Крајем зимске сезоне.

Смучарски клуб с помоћ Ј. З. С. С. приредиће алпску утакмицу од Кредарице или Станићеве Клеце у Крмож. У случају повољних снежних времена приредиће се још друге утакмице као прошле године.

Дирекција Путник организује путовања по врло повољним условима у ту сврху издејствовала је код Дир. држ. железница повластице у пола цене.

Пријаве примају све билетарне Путника.

Под Триглавом

МАТЕРИЦЕ У ДВОРУ — ДАН ДЕЧЈЕ РАДОСТИ

И. В. Краљица Марија, везана око руке за Мајерице, лево принцеза Марина, десно кнегиње Олга са својим сином кнезом Александром

На материце, 28. децембра после подне приређена је у великој сали Старог Двора једна нежна и интересантна свечаност. Сваке године, тога дана, сиромашна београдска школска деца долазе у Двор да вежу Прву Мајку међу нашим мајкама, Краљицу, и да приме од Ње дарове.

Око 160 београдских малишана из свих основних школа и, чак из забавишта, сакупило се већ у два и по часа у Двору. Дивна концертна сала била је пуна њихове тихе вребе и жуборења. Обучени сн и једнака одела, црвено-плаве џемпере, нове шипеле и нове хаљине, ти су малишани давали један пријатан свеж и дражестан утисак. Са стране седеле су учитељице и учитељи, чланице одбора Мајтеринског удруже-

ња, док је поред бине био смештен салонски оркестар Краљеве гарде. У три часа ушла је у салу, бурно поздрављена И. В. Краљица заједно с принцезом Марином, кнегињом Олгом и Њеним сином, кнезом Александром, праћена дворским дамама г-ђама Грујић, Хашић, Српкић и Лозанић. Музика је свирала химну, а кад се отворила бина, женски хор, обучен у плаве, беле и црвене хаљине, отпевао је поново химну, поздрављајући своју Краљицу.

Два малишана, једна девојчица и један мали дечаћ, пришли су тада Краљици и девојчица која јој је топло за-

И. В. Краљица дели поклоне да се се „дечицима“

Драгана Н. Периб као Наполеон

Нена Максимовић као Мадам Сан-жен

Једна фигура из Гавосхе

ПРЕТСЕДНИК ГРЧКЕ ВЛАДЕ Г. ВЕНИЗЕЛОС У БЕОГРАДУ

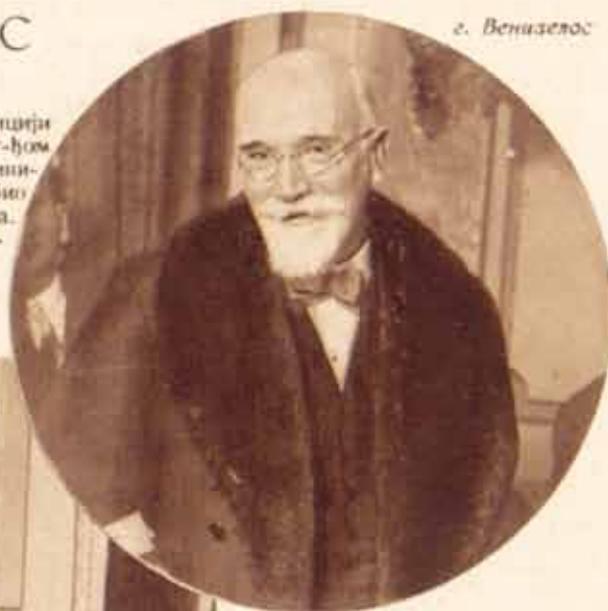
г. Венизелос

28 децембра по подне стигао је у Београд претседник грчке владе г. Венизелос. Г. Венизелос је одлучио да се на својем путу за Варшаву, Беч и Рим, задржи и у Београду, да би конференсио са г. др. Маринковићем.

Г. Венизелос се са Министром Двора г. Јевтићем одвезао аутомобилом на Дедиње, где је примљен у аудијенцију код Н. В. Краља.

Док је г. Венизелос био у аудијенцији код Н. В. Краља, г-ђа Венизелос са г-ђом и г. Маринковићем одвезла се у Министарство иностраних дела, где је био приређен чај у част г. Венизелоса.

Г. Венизелос се после дуже аудијенције у Двору на Дедињу, одвезао у Претседништво владе, а одатле је дошао у Министарство иностраних дела, где су га очекивали и где је

С лева: г. др. В. Маринковић, г-ђа Венизелос, г-ђа Маринковић и г. Венизелос

остало до после 8 часова у вече, када се одвезао на станицу.

Када је г. Венизелос стигао на железничку станицу, пришао је одмах групи новинара, и дао им своје изјаве.

На питање уредника Времена каква је циљ његовог пута у Варшаву, Беч и Рим претседник грчке владе је одговорио:

— Ја сам се одлучио да посетим све оне државе које су створене из рата, и оне друге које су за време рата биле са друге стране барикаде. Тако сам до сада био у Немачкој, у Чехословачкој, у Мађарској и Турској, а сада одлазим у Пољску и Аустрију да их посетим.

ОТВАРАЊЕ ГЛУМАЧКОГ ДОМА

Изасланик г. Мин. просвете, начелник г. Милошевић (први десно) чланови Нар. Позоришта с хираником г. Предићем и госицима за време свечаности

28 децембра пре подне отворен је на свечан начин први Глумачки дом у Београду, смештен на првом спрату зграде у Чика Љубиној 18, где су се и раније налазиле канцеларије Удружења глумаца, и уметничка берза „Југоконцерт“.

Захваљујући енергичности управе и предусретљивости надлежних фактора, Удружење глумаца је последње две године дана beleжило успех за успехом. Отварање Глумачког дома и Уметничке берзе само је једна последица сталног и непоремећеног рада на консолидацији глумачке класе.

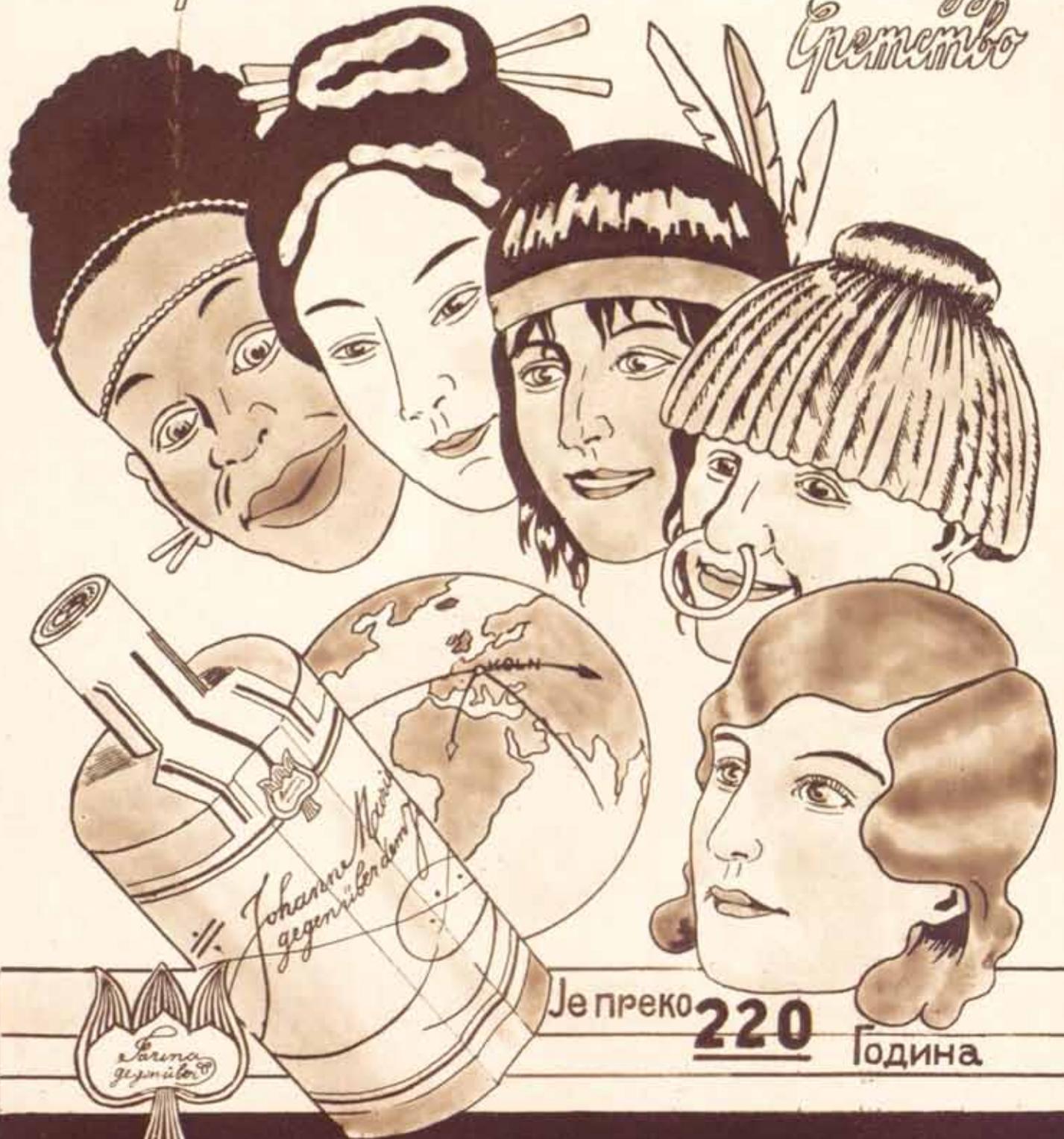
У свечаној сали, која служи за читаоницу и библиотеку Глумачког удружења, многобројне госте поздравно је претседник Централне управе г. Божа Николић.

ОСВЕЋЕЊЕ НОВИНАРСКОГ ДОМА

У недељу 28 децембра извршено је свечано освећење новог новинарског дома у Мишарској улици бр. 3. На слици с лева: седе претседник општине г. М. Нешић, начелник г. Анђић, Н. Св. Патријарх Варнава и г. Гончић, бив. министар. Гором десна: г. г. Шијачки, др. Аранђеловић, Иса Протић и други.

Универзално Пластично Освежавајуће
Средство

Je преко **220** Година

ПРАВА КОЛОЊСКА ВОДА

»**FARINA GEGENÜBER**«

Добија се у свим апотекама, дрогеријама и парфимеријама
Главни депо за Југославију:

LUXOL, ВЕЛ. БЕЧКЕРЕК

Из наше земље

ОПРАВКА НАШИХ МАНАСТИРА

Пешка патријаршија под снегом.

Друштво за чување наших старина, које је основано прошле године иницијативом листа „Време“ отпочело је врло живо своју акцију.

Архитект г. Ђурађ Бошковић који је узео на себе да руководи радовима на реконструкцији наших манастира искрено се залаже да се учини све што се може. Радови су негде почели, негде се већ завршавају.

Ради надгледања радова, г. Бошковић је обих дана обишао неколико манастира. Био је најпре у Старом Нагоричану, где се врши осигурање и реконструкција. Ту је

већи део посла већ свршен. Радови ће бити потпуно готови током млађег пролећа. Ту је извршено оплопавање наноса око грађевне, кога је било скоро за метар и по, обезбеђење крова, а затим је израђен цео камен под. Највећи део посла свршен је под директним надзором г. Бош-

Учјајаштински привремени полупројект у цркви Св. Димитрија која је највише сиромашна.

мељима не прошире и на тај начин не пропадне цео северни део зграде.

Интересантна је судбина иконостаса у Нерезима, чију реконструкцију у каменим врши познати дуборезац г. Нестор Алекси-

Седмоврашка Жича

ковића. После тога, г. Бошковић је обишао цркву у Псаћи, која је била најугроженија. Дошао је био један извештај да је цео северни део грађевине у опасности, јер су темељи веома попустили, и да постоји опасност одрушења сводова.

Ту је извршено хитно осигуравање, да се пукотине у те-

јевин, узес је помагао да се трагови овог драгоценог иконостаса сачувају. И то на такав начин! Иконостас је добио, ко зна у коме времену, један зид, који је призидао уз првобитни. Векови су уништили сам иконостас; међутим, зид који је био млађи, остао је и то са утиснутим, читавим фрагментима несталих иконостаса. Радови у Нерезима биће обе године завршени.

У Пешкој патријаршији је урађено оно, што је било неопходно. Главни рад почеће тек с пролећа. Министарство шума и руда дало је из околних шума грађу за скеле. Учиниће се прво све за потпуно осигуравање цркве од блага, која долази из темеља и кроз кров.

Необична кућа у Призрену

Једна сардинска кућа у Призрену, која изгледа као изабран

СПОРТ

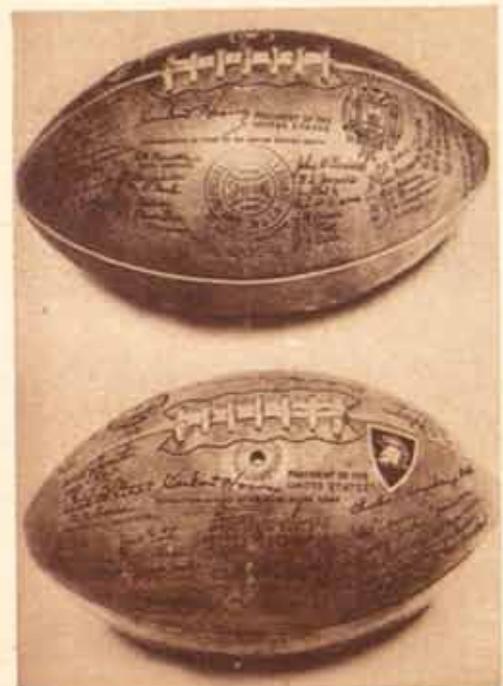

Spasić, vratar crvenih brani u skoku

Убедљива победа!

На свима фронтима црвени односе победу и славе свој дан.

28 децембра, велики дан црвених и њених навијача. Велико интересовање владало је за сусрет вечитих непријатеља. Страховито благо није могло да спречи долазак пет хиљада љубитеља овог предмета. Прогнозе и опкладе падале су на све стране. Црвени навијачи охрабрени почетком тј. победом резерве и подмлатка, питајно су се надали, да ће, можда и најстарији одмети победу. А плави навијачи? они су мислили да ће најстарије, њихови љубимци однећи сигурну победу и осветлити маље. Само је било суђено, да плаве пристајнице доживе једно тренутно разочаре-

Нај-крупња куглица за рагби свакако је ова коју су американске савојиске војске за савесавање Буша. Лоуија носи поштом преко океана Хувера и многих исцакнућих личности, а куглица је ва 880.000 динара у корисној куглице касе.

ње. Још једном се је показало, да у фудбалу прогнозирати је неблагодарна ствар. Мислимо, да ни најоптимистичније расположен присталица црвених, није могао да предвиди оваку убедљиву победу свога љубимца.

Б. с. к.—Југославија 1:4.

Сјајна игра црвених и слаба игра навалених плавих.

Прво излазе црвени, они су бурно поздрављени: Спасић, Димитријевић, Спасојевић, Младеновић, Буковић, Ђокић, Николић, Деланић, Милошевић, Валок, Зечевић. Затим, плави такође бурно поздрављени: Матић, Радовановић, Тошић, Арсенијевић, Маринковић, М. Јовановић, Глишовић, Б. Марјановић, Чупић, Ђ. Ђорђевић, Богдановић. Почетни ударац имају црвени, и већ у првој минути стварају се пред вратима, плавих, где их Радовановић зауставља. Контра напад плавих, и затим навала црвених. Радовановић је у неугодном положају, враћа лопту Матићу. Овај пак је два стиже да је узхвати, Николић му

Нови изглед Боб-клуба

је избила из руку и шаље лако у празна врата. Овде су црвени дошли олако до гола и овај их успех силно охрабрује. Затим је дошао још један „кикс“ Матићев, који је стајао такође један гол. А затим, било је мучно савладати црвене који су се разиграли, и наравно дошлице су забиле још два заслужена гола.

При крају плави су спасићу част по Тошићу. Игра је била права првенствена борба, оштра и брза. Терен је био тежак, и по њему су се лакше кретали лаки играчи црвених. Било је неколико случајних повреда, без већих последица. Југославија је играла сјајно у сваком погледу. Ужа одбрана играла је беспрекорно. Халф линија је разила неуморно и добро. Напад је овога пута играо одлично. Сјајне комбинације ређале су се једна за другом. То је била једна машина која је радила непогрешиво.

Б. с. к. је подбацио јако. Ослабљен, управо без своје целе леве стране и десног крила, тим плавих функционисао је рђаво. Матић носи на души 2 гола, иначе бранио је добро. Радовановић и Тошић задовољни. Халф линија, главно оружје плавих подбацила је јако. Арсенијевић је играо слабо. С. Маринковић, тај неуморни играч плавих био је страховито слаб. Апсолутно ништа му није полазило за руком. М. Јовановић је играо одлично, био је један од

најбољих у тиму. Напад, без Вујадиновића, Тирианића и Најдановића играо је савршено слабо. Глишовићу није полазило за руком готово ништа. Ђорђевић се је трудио али то је све, он није навалио играч — у одбрани тј. на беку био је бољи. Богдановић није за тим плавих, треба ставити кога другог. Б. Марјановић и Чупић, два човека која су се трудила много, али они нису могли да направе чудо.

Друго, они су били будно чувани и сви њихови извори остали су без успеха.

Иначе, победа црвених је заслужена — можда би резултат од 3:1 био реализији.

Г. Кујунџић судно је врло добро.

Освећење дома Боб-клуба.

Попут великих клубова у иностранству први пут је код нас подигнут у Београду један модеран спортски дом. Прошле недеље освећен је нов дом Боб-клуба. Свечаност је протекла у интимном и ведром расположењу. После црквеног обреда, који је извршио г. Петровић — говорио је г. др. А. Буковала извешни рад и успех клуба од његовог постанка до данас. Затим, је у име Тетинског савеза славањенице поздрављено г. Ст. Кумануди. Главна задруга за подизање овог дома припада г. Д. Леку, директору Прометне банке и председнику клуба, и г. Др. А. Буковали. У пријатној забави гости су остали до 1 сат, а неки и до 2 час. по подне, док су чланови и чланице своје весеље продужили и по подне. Несобично љубаван домаћин био је г. М. Мирковић.

Гордо чиниоца и ексцизију приликом освећења.

Нова жупа.

Б. л. п. је сазвао конференцију клубова из Великог Поморавља, која је одржана прошле недеље у Јагодина. Конференцији је председавао г. М. Николић делегат Б. л. п-а. Нова жупа зваће се Моравска. У погледу одигравања првенства постигнута је сагласност да сваки клуб игра са сваким и то да се гостујућем плаћају ефетивни трошкови. У погледу одређивања седишта жупе није се могао постићи споразум и поред дуже дискусије. Не следећем састанку пашће одлука где ће бити седиште нове жупе. Параћин, Јагодина и Тутрија су вароши где ће сигурно, у једној од њих, бити седиште нове жупе.

Нову жупу сачињавају клубови из следећих места: Параћина, Јагодина, Тутрије, Паланке, Свистајина, Баградана, Рековца, Варварина, Равне Реке, Ђивеца и Рудника.

Наставиће се).

№ 1044

ТЕЛЕГРАФИЈА БЕЗ ЖИЦА У СЛУЖБИ АВИАЦИЈЕ

Још мало па ће цео теретни саобраћај ићи бадухом

Апарат који обавештава пилоте о атмосферским променама.

У Америци се у последње време беома развила употреба авиона за трговинске потребе. Они не преносе само хитну пошту, већ врше и пакетну службу, а у последње време саградени су и велики теретни авиони који преносе робу.

Форд је први забео трговинску авиацију и данас у целој Америци и Канади постоји редовни теретни саобраћај бадухом, који се показао као врло практичан и чак мање скуп.

Али да би осигурао своје авионе, Форд је употребио сва модерна сретства и проналаске. Он је на свима трго-

Апарат за телеграфију без жица који је измислио на авионе Фордовог аеродрома.

Мерење брзине ветра помоћу шедолозија.

Оператор који сваких пола часа обавештава пилоте у бадуху о атмосферским променама и правцу ветра.

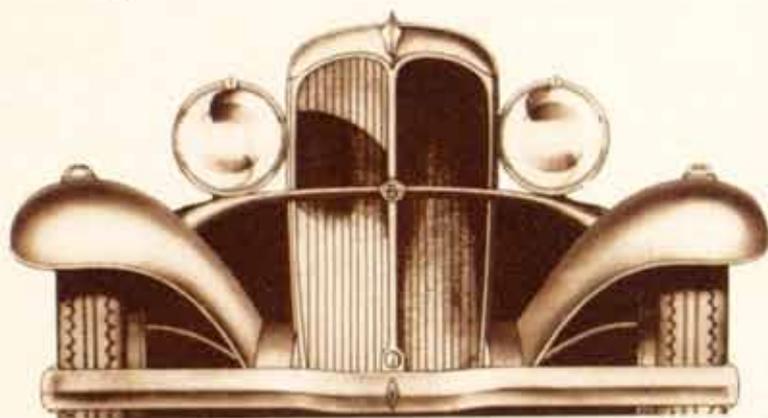
вачким аеродромима забео специјалне апарате за телеграфију без жица. Даље, забео је једну астрономску централу, која сваких пола сата објављује атмосферске промене и правце ветра. На овај начин Форд је потпуно обезбедио своје транспорте и пилоте од разних изненађења и тиме стегао поверење произвођача и трговаца за свој нов начин теретних транспорта.

Овом бадушном обавештајном службом, разуме се, служе се и сви остали авиатичари који се налазе у лету, и статистика показује много мањи број несрећних случајева услед бадушних неприлики откако су обе фордове станице у дејству

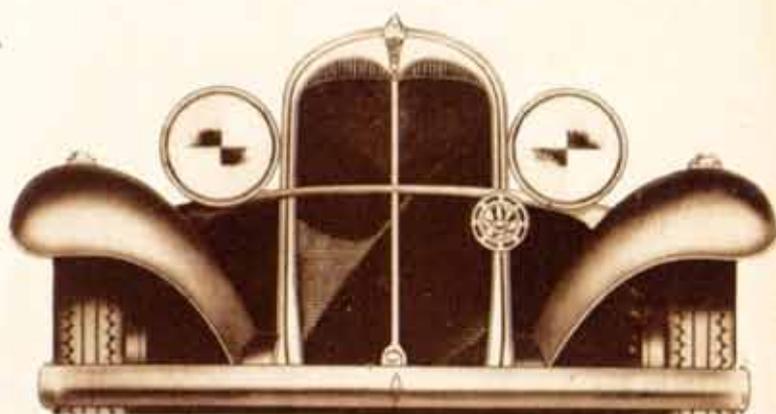
Нови модели ВИЛИС аутомобила

за 1931. год.

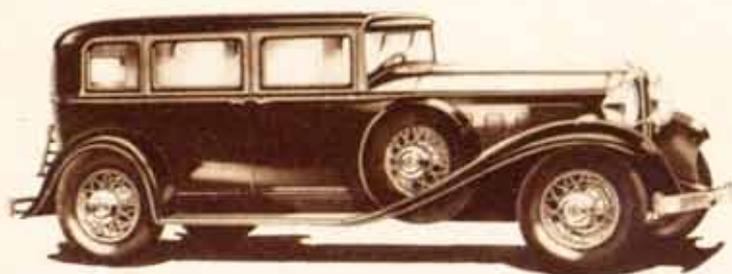
ВИЛИС 8.

Изглед хладњака.

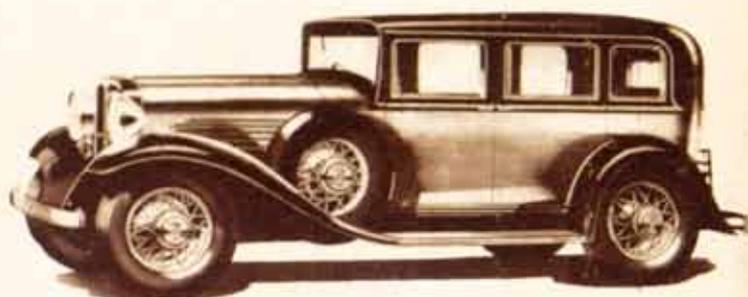
ВИЛИС 6.

Изглед хладњака.

ВИЛИС 8 цилиндра Седан
de Luxe Дгн. 105.000.—

ВИЛИС НАЈТ, 6 цилиндра Седан
de Luxe Дин. 120.000.—

ВИЛИС 6 цилиндра Седан
de Luxe Дин. 88.000

ВИЛИС 6 цилиндра Седан
Дин. 72.000

Генерално Заступништво
„АЛБИОН“

Дечанска 18.
БЕОГРАД

Гундулићева 7.
ЗАГРЕБ

Адам урнали
на споровима

Мајор америчке војске г. М. Диот побео је пре шест месеца једну експедицију од 12 људи у непознате крајеве енглеске Индије.

У саставу експедиције били су поред неколико војних лица и два

Трофеник, који је експедицију водио кроз шуму,
како је споро у фрулу и радио животиња

Позаре за осматрање и снимање

стручњака, као и један филмски оператер.

Експедиција се борила с врло великим тешкоћама, јер је зашла у џунгле које нико до сада није прошао. Помажући се урођеницима, чланови експедиције имали су, изузимајући неколико неприлика, много више среће него остале експедиције које су обилазиле обе крајебе.

Фотографима и филмским оператеру пошло је за руком да неколико пу-

та сниме најопасније звери из непосредне близине, међући свој живот на коцки.

Снимци су чињени са тешком муком и увек после учињенога снимка животиња је била убијена из заседе.

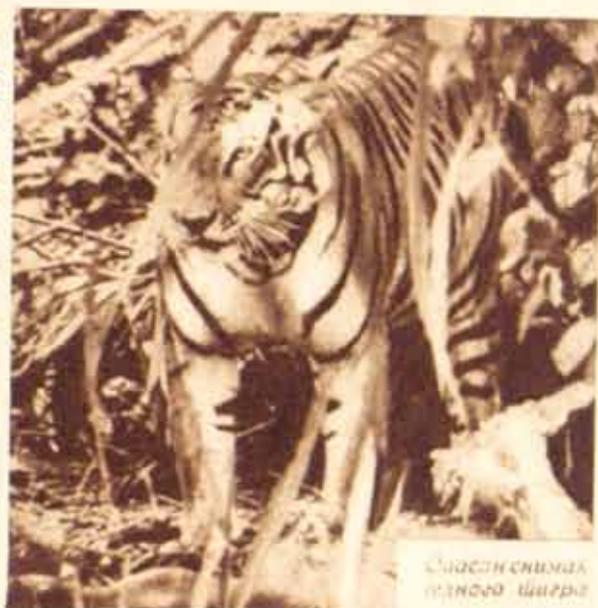

Један снимак шигра
изблиза

Леопарди су хватани замкама и бучјим јамама. Један млади леопард ухваћен је жив и у нарочитом кавезу пренесен у Хаидерабад.

Исто тако успело им је да ухвате и живе дивље слонове и пренесу их у Асам одакле су сви експедициони у Америку.

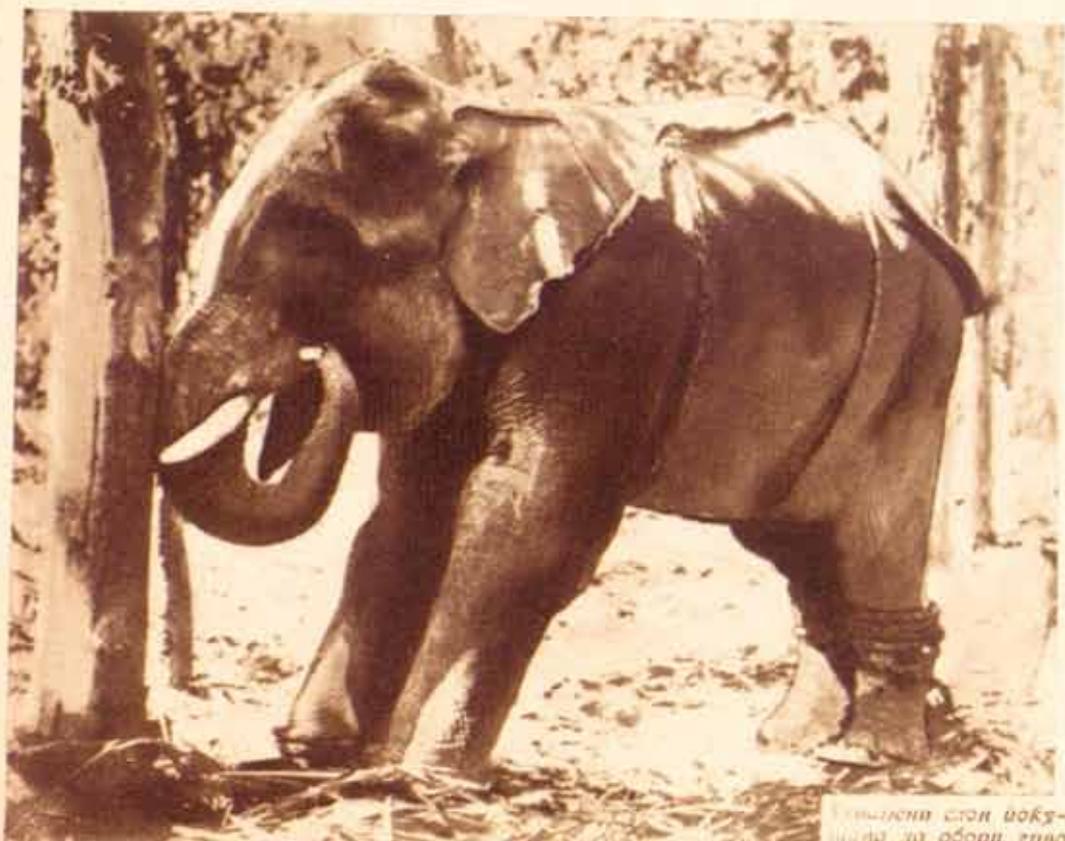
Мајор Диот спрема књигу о своме путу по џунглима на подножју Хималаја.

Млади млади леопард

Један леопард је ухваћен жив

Млади слон покушава да обори дрво за које је везан

Моде

Мода 1931. на великој Божићној ревији

Недавно је на бивш Академије Наука приређено једно необично занимљиво модно вече, једна прекрасна модна ревија, на којој су приказани истински примери моде 1931 године.

Ревиију је отворно познати оперетски глумца г. Клеменс Клеменчић и водио је, праћену одличном џаз-музиком Краљеве гарде, као конференсије и као приказивач. Цео облик ревије може да се назове једним кружним летом и обиласком изабраних београдских радња, које су најбоље своје примерке робе приказале публици. Као и увек, и том приликом мода је играла највећу улогу. Почело се са хаљинама, и, природно, требало је указати у том домену оно што је најизабраније. Ту скоро у Београду отворена фирма Богдановић и комп. дала је прилике многобројној публици да у највећој мери стекне доказа о богатом избору њене изврсне робе. Бина је била предешена у модни салон, у коме су шетали леги манкени носећи и показујући на један укусан начин најнајартичније и најдрагоценије штофове ове радње. Виделе су се безбројне fine тканине, прекрасне чипке у најнејкишим врстама, у безбројним бојама. Затим скупочени пан-брокат, бело-златно, зелено-златно и смеђе-златно. Кућа Богдановића и комп. која је позната већ као солидна и укусна радња, пошто су власници дуго времена држали радњу у Паризу и тамо лиферовали своју робу најбољим париским кројачима. Природна ствар, да су београдске изабране даме имале интереса да виде ревију и материје једне тако ревномирне куће.

Овој занимљивој слици следовала је и врло укусна ревија крзених мантлова и лисица из салона Виницки а. д. Леги манкени трудили су се да прикажу изврсне и одабране примерке крзене робе у свој њиховој лепоти и елганцији. Један сиви крзени мантил одушевно је публику изнад свега. Видели су се, сем тога, многобројни скупочени „персијанери“, затим „брајтшванц“ мантили, „фолени“ у разним бојама, „фолени“ са лисицом и специјалне врсте „фолена“ који су се публици необично допали.

Затим је фирма „Орао“ приказивала најновије париске моделе женских шешира. Манкени су приказали све пролећне моделе (већ слама!) што је публику необично обрадовало. На малој лутрији, која је обележила улазницу као лоз, једна дама добила је прекрасан шешир на поклон.

Најзад, да би ствар заиста била комплетна, и да ревија добије пуни свој значај, манкени су носили истовремено и луксузне примерке шпела познате и ревномирне куће Бата. Ова кућа одавна води прву реч у давању стила, и сада је показала одлично свој напор да истовремено са практичном робом производи и елегантне салонске шпеле.

У прошлу суботу је извршена друга модна ревија код Српског Краља, и опет, уз пратњу одличне музике, извршена демонстрација најновијих модела штофаних материја фирме Богдановић и комп. Манкени су носили на себи изабране материје ове одличне фирме. Особито је публика била задивљена тафл-брошеом, ламеом „хативен“, муслином „фасоне“ и пам-брошеом, у најлепшим пастелним бојама.

НОВЕ ПИЖАМЕ

Пижама од лаког црног штофа са широким панталонама у облику збопа. Постава и бауза од беле свиле.

Пижама од црне чипке.

Пижама од варираног штофа бело и плаво са жутим жерсеом. Цепови фрес.

Еlegantна пижама од Шателен зеленог. Модел Толман. Етарна плава, црна и жута од свиленог муселина.

Марија Новица израдила је модел једне пижаме од црног жерега, а преко њега енглеска чипка. Капа и ципеле од истог материјала.

За децу

Божић, Божић-бата
Носи кунту злата
Да познати брата
И обадба побоја
И сву кунту до краја.

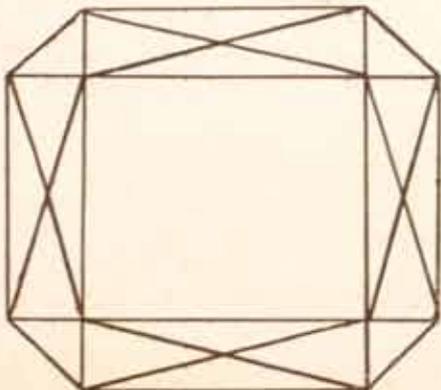
(Народна)

Скривалица

Последња кошва довитлала нам је кроз прозор парче једног ружичастог писамцета које је још мирисало на парфем, писамцета које је, види се, било исцепано и бачено. На сачуваном парчету писало је ово:

...Изменило се много. Ко ти га зна шта му је. Уби га нека туга потајна. Или је нешто ружно сањао, или има неку муку, например има веће плаћање а он, поноса пуи, неће да ми тражи на зајам. Он вели да је здрав; то је лепо, ма да сумњам. Ипак, признаде ми да није болаи, али га то разљутило што не питамо за њега, што не питаш нарочито ти. Ех, кад бисмо могле да ловимо мисли као...

Између редова, управо између речи, налазе се у овом парчету сачувана имена неких седам предмета (три су састављена од по две речи), који чине читаву малу колекцију за тоалету, карактеристичну за непознату писатељку нађеног писма. Потражите их и јавите нам.

Изушите ово једним потезом.

БОЖИЋ

Бадње вече прође, снег још љубек пада
До колена брзо свуд ће да напада.
Али шта то мари, нек је још и већи:
Топла нам је соба, букти нам у пећи.
По поду се блиста као злато слама,
Још пред рану зору устала је мама.
А ево и ту је већ Божићно јутро,
Положеник први кроз снег стазу утро,
А мама је брзо к њему истрчала
И родним га житом свега посипала.

Сад још тата само да из цркве дође
И до подне време за час да прође
Ручаћемо прасе и колаче медне,
Јешћемо чесницу колко нам се хтедне.
Па ћемо „Рождество“ да пебамо с
татом.
После ћу да играм с мојим малим
батом.
С играчкама што нам добри Божић дао
Да смо добра деца, давно је он знао.

БЛАГОСЛОВ МАЛОГА ИСУСА

Пећина у којој се Исус родио беше хадна, а дувало је са свих страна. Јасле старе, похабане и нешто убоге сламе, која се под светлошћу велике звезде, што је поврх пертепа трептала, пресијавала, као златно иверје, био је сав намештај. Ипак је мали Исус био врло весео.

Својим ужареним очима узбуђено је погледао звезду, која се кроз пукотину стене осмењивала на њега. Пружао је своје мале пуначке руке као да је хтео да је ухвати. У вртену је било и нешто стоке: неколико магараца и неколико оваца, који су својом топлоћом грејали око себе.

Пред зору јако захлади и Исусу поцрвенише ножице од зиме па се поче превртати по оној прегршти сламе.

Животиње су гледале како се дете грчи и један магарац у својој незаситости, повуче испод Исуса и оно мало сламе што је под њим била. Дете заплака, али у томе прискочише овце, рогонима га одбише а губицама подмакоше опет сламу под дете.

Приђоше му ближе, те га својом топлом вуном загреваху све до сунчевог изласка.

Прича се да је тада мали Исус овцу благословио, па ето данас су овце и 'агањци најшитомија и најмилија животиња, а магарац и данас испшта свој грех, као најпрезренија створ међу животињама. Али је касније Исус и према њему показао самилости јер он у своме земљском животу није могао никада мрзети.

И. М.

На обронцима Карпата била је некад наша постојбина.

Велика бела стада старих Словена пасла су по странама и дубодолинама планине, код сваког извора чула се весела пастирска песма, а на пропацима низале су се кућице од прућа, облепљене блатом, мале колебнице и шатори од учмљене коже. Ту и тамо, на раскршћу, или под столетном буквом, уздизали су се огромни кипови. Прова, бога правде, Перуна, громовника, Весне, богиње пролећа, Сутвида моћног и Велеса, заштитника стоке. Мало даље, белели су се жртвеници и могиле, најсветија места, где су се прадедови мојили и сахрањивали своје мртве.

Али, Словени нису дуго живели у миру. Авари и Хуни, чије су крвоједне хорде крстариле на северу, сазнадоше да код вреднога народа има доста смока, пшенице и сукна, па почеше нападати, прво најудаљенија насеља, а затим и већа места. Људи су се бранили и ако нису били вични рату, нити су имали оружја, али су насилници, занети све богаћом пљачком, бивали из дана у дан многобројнији и насртљивији. Кад је пало и главно насеље,

град Болван, Словени погасише огњишта, потераше стада и кретоше на југ: једни преко Трансилваније, и њених мочвара и пустиња, а други, обилазећи, преко Паноније. Отступање је бранило храбро племе Мркана, пожртвовано, до последње капи крви, јер је требало заштити и последњег човека који је напуштао отарбину.

Баш тада, кад је најезда била најјача, на бојном пољу, стотину метара од окршаја, иза кола где су били склоњени старици и жене, угледало је света једно дете. Најхрабрији међу Мрканима, војвода Главанин, добио је кћер. Детету су се обрадовали само отац и мајка, али ипак, кад је дошло вече, сакупише се рођаци и пријатељи под ратнички шатор и позваше богове да му буду милостиви, а Весни, лепој богињи пролећа, које тек беше настало, поднесоше жртву и измолише је да новођенчету да своје име.

Пут кроз туђину био је дуг и мучан. На сваком кораку изгнаници су сретали нове опасности: бојеве, често глад и жеђ, болест и помор, зиму и невољу, али нису губили наде. Кад год би се отопио снег и поново зазеленила гора, дизали су зимов-

ни се и ишао даље, полако, за својим ста-
дима.

А Весна?.. Она је расла. Од детенцета
које је пузило, постала је девојчица, девој-
ка, а кад пређоше Дунав, на њој се пока-
заше сви дарови њене заштитнице, богиње,
чије је име носила.

Али, ни ту се не задржаше Мркани. И
ту, где се једна грана Словена, Сораби, на-
станила, било је староседелца, Илира и
Трачана, дивљих и насртањивих. И ту је
требало штити слабе и бранити имовину.
Оставили су за собом празне пределе да
их населе браћа и спустили се сасвим на
југ, до ушћа Лепенца у Вардар, где се
дизао град Скупа, главни стан највећег
илирског племена, Дарданаца.

У шумама које су овде биле веће и не-
проходније него на северу, они брзо са-
градиле своје колебице и послаше глас-
нике да јаве Шкарији, дарданског погла-
вника, да га Словени неће дирати, ако он
њих не нападне.

Шкарија је примио гласнике и обећао
мир, пошто је видео да се са Мрканима не
може борити, али један од њих био је не-
опрезан, па је лукавом ратнику испричао
да војвода Главадан има кћер, лепшу од
пролећа. То Дарданцу, наравно, није дало
мира и он поче смишљати план како да
девојку украде. Шкарија је на тај тренутак
и чекао, па је међу својим ратницима иза-
брзо највештије и најодлучније, преобукао
их у носаче и послао у словенски логор, с
богатим даровима.

Избор је био добар и план је успео, јер
је Весна још исте ноћи, унета кроз једну
тајну капију у тврде зидине Скупа, док је
очини отац посивео главу непелом, мисле-
ћи да су можда зверови растргли његову
кћер.

Тешке дане имала је Весна у Шкари-
ном граду. Наружена и исмејана, она је
робовала, али без роптања и жалбе, без
суза, охоло, јер је у њеним жилама текла
крв великог народа. Од јутра до мрака
њу су тргали да ради најтеже послове, ши-
били су је кад је посустајала, злоставља-
ли, али она ипак није пристајала да се пот-
чини и да пође за грозног Дарданца. Само
увече, кад се све смири, одлазила је у сво-
је склониште, једну бодну пећину и, скло-
њених руку, на коленима, молила се усрд-
но својој заштитници, богињи Весни. да
јој помогне, да је спасе, или, да бар уте-
ши њеног оца. А после молитве, полако,
да је не чују стражари, готово пузећи,
прилазила је другим робовима, окованим у
ланце, чија је несрећа била још већа од
њене, да са њима подели злахуду вечеру,
јер Весна није била само лепа, она је била
и племенита.

Пролазили су дани и недеље. Мирисни
трешњини цвет, заменило је жуто класје,
слављена је и берба грождја, заста је поно-
во напустила своје гнездо, одавно је пао
снег, а приближавао се већ и дан кад се
стера година одваја од нове. И у завејаном
зимовнику Мркани, и под мрачним сводо-
вима дарданског града, весело се спрема-
ло за празник. Наловљена дивљач окрета-
ла се на ражњу, из казана који су врли
на великим ватрама, осећали су се зачини
из далеких земаља, вредне жене китале су
колаче, а најмлађи, они који су тек доби-
ли копља, spremали су жртвенике да им
нова година буде срећна. Нису се радува-
ли само војвода Главадан и лукави Шка-
рија. Старац је пре годину дана, баш кад
је ломио колач, сазнао да му је нестала
кћи, а Шкарија је морао, по дарданским
обичајима, да своју веченицу, која за го-
дину дана није хтела поћи за њега, преда
другога, али да је врати родбини.

Словени су своје празнике славили да-
њу, уз витешке игре, а Илири, уз велике
гозбе и пијанке.

У очи нове године Шкарија је наредио
да се спреми што богатија гозба, да се до-
несе што више вина и упале све ватре. Ми-
слио је да ће на тај начин задивити Весну и
приволети је да пође за њега. Али, прева-
рио се Шкарија. На крају трпезе, међу
најсиромашнијима, она је само ћутала, мо-
лила се својој заштитници да је врати оцу
и мислила на гладно робље у пећини. А
кад је весеље достигло врхунац, покупила
је остатке јела и хлеба и побегла из дво-
ране.

Њено бегство приметно је прво погла-
вника и, док је само погледао своје људе,
Весна је била доведена. Дрхтала је, сирот-
ница, не за свој живот, него зато што се
бојала да ће јој одузети хлеб, намењен о-
нима које су обесни ратници, осудили на
лагану смрт од глади, само зато што су се
борили против њиховог насилја. Шкарија је
разумео њену збуњеност и одмах је решио
да јој се грозно освети. Устао је брзо и
дувао три пута у рог, што је значило да
има нешто важно да каже.

— Браћо, рекао је кад се све умирало,
ви сви знате да се у пећини, доле крај ре-
ке, налазе наши заробљеници осуђени на
смрт, а знате и то да онај, који им помог-
не, заслужује исту казну... Ова девојка у-
крала је са наше трпезе хлеб, сакрила га
под скут и понела њима. Она стоји пред
вама, питајте је, нека каже где је била...

— Да наберем цвеће, чуо се само једни
шапат са усана бледе девојке.

— Цвеће?... сад кад одлази стара го-
дина, кад напољу веје снег и кад и пас тра-
жи склониште пред хладним севером? По-
кажи нам то твоје цвеће, па да ти верујемо
— смејао се зурадо Шкарија.

Под црним сводовима велике дворане
настаде гробна тишина, у Веснином оку,
први пут од кад је заробљена, појави се
суза, а пред вратима зазвечаше ланци.

— Покажи цвеће... смејао се опет Шка-
рија и пришао јој. Али, кад хтеде да јој раз-
грене скут, Весна сама пружи руке пуне јур-
ђевка, ружа, каранфила, васибабе, смичнице
и другог најлепшег цвећа, а у истом тренут-
ку проломи се земља да прогута Скупе и
казни зле.

Весна, лепа богиња пролећа, примила
је жртву коју је подносио у истом тренут-
ку војвода Главадан, саслушала је молитву
добре девојке и вапље потиштенних робова,
учинила чуло и вратила кћер седоме оцу,
окићену цвећем.

Д. У. Дики.

Чудновашти доживљаји малога Шврће

Шврћин Божић

(Крај)

Шврћа чућу иза милољубке и чу како
жена рече:

— Ухватно се, долов један!

Шта? Је ли то могуће? Шврћа је по-
знао глас своје маме. Па јесте! Он је тек
сад на светлости видео да су они ушли у
собу до трпезарије коју он тако добро
познаје: „Има Бога!“ помисли Шврћа и био
је толико узбуђен да није могао с места да
крене и да викне мајку.

— Сад си долијао! Викну мајка и оће
руком да узме милољубку, али се Шврћи
одрешн језик и викну:

— Не дирај га, мама, он ме је спасао!

— Шврћо! Сине! Викне мати.

— Где си? додале отац, па га прона-
ђоше, подигоше у шаку и стадоше га љу-
бити.

Дуго су плакали од среће, јер су ми-
слили да им је син већ одавно погинуо.

— Добар је Бог, рече мати, па нам те
врати баш пред Божић!...

Шврћа им исприча како је све било и
колико је пропатио и молио је да не дирају ње-
говог пријатеља мина, већ и њега задрже у
гостима.

Тако је и било. Су-
традан, на баље
вече Шврћа је до-
био и јелку и по-
клоне, па су после
он и његов прија-
тељ добро вечера-
ли. Јелка је горела до
дубоко у ноћ, а на
врху је блистао о-
нај велики брили-
јант, који је Шврћа
дао оцу

БОЖИЋ НЕКАД И САД

Некада су деца чекала да Божић дође кроз камин и напуни им чарапе и ципеле бонбонама и играчкама

Данас нема више камина и деца обављају Божић

ораушину да спусти Мишка на земљу, али орао лети с јадним Мишком све даље и даље — јамачто у неки град Недођин!

И одоше небу под облаке! Тамо Мишко разумеде како му птица вели:

„Буди без брига, мали јуначе! никакма ти зла учинити нећу.

„Мој цар и господар кога ја служим нареди ми да те где било нађем и њему до-несем. Он има један тежак посао и уверен је да га само ти можеш извести, јер се ти, кажу, од мора мајстор за сваки посао“.

То беседи птица ораушину, и прелете с Мишком земље и градове испод њих. Док наједном примети Мишко како се он и птица почеше да спуштају доле на земљу па се упутивше једном замку.

Мишко и зачарана принцеза (Нов доживљај Мишке Међедовића)

1.

Освањено је Бурђев дан. Међедовић Мишко и Шаренгаћа Трајко, сваки са својом мрежом ватаљком, догоше се једног јутра у поље, у нади да тамо навајају туне капе ретких сорти лептирова.

Хајдмо тамо у мог чиче забран, — рече Трајко: — јуче сам се водео с мојим татом тамо по детелину, па сам видео неке fine сорте.

„Гилт!“ рече му Мишко.

2.

Јоште они у речи бијаху, кад испаде однекуд један шарен па чисто поклаћен лептир.

„Бре, бре! Па ово је Марков шпрац!“ — сташе радосно обојица да кличу.

Брвоплети Мишко скочи, измахну мрежом пре но што је требало, а шаренко лептирак му весело умаче да поживи, веселик, још који час.

Мишко зину и загледа се куд му оде лептир, кад се наједном зачу неки жубор — као кад би лупала крила неке повелике птице — и ту обојица угледаше једну грхну велику птицу где се као стреза спушта на њих двојицу.

Уплашени другари испустише своје мрежиче па хтадоше да побегну. Али се она птичурина устреми право на Мишка.

Запрепасти нам се јадни Мишко кад чу да птичурина у лету помену баш његово — Мишково — име.

„А-а, ево нам га Мишка Међедовића!“ — рече птица, па зграби га својим снажним канџама па одлете без трага и гласа!

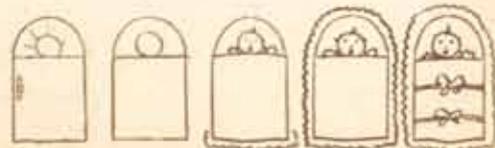
„Мишко! Мишко, брате!“ завлави Шаренгаћа Трајко, па поче да моли и куми

СКРИВАЛИЦА

Где је Божић-бата?

БЕЛИ ЗУБИ: КЛОРОДОНТ-

паста за зубе с окусом метвице, која угодно освежава, чини зубе сјајно белима и штеди зубну цаклину. Зуби Вам постају бели попут снега. Клородонт-зубна паста садржаје кисеоникове спојеве, услед тога чисти зубе до савршенства те одстранује неугодан задах из устију. Осведочите се најпре купњом мале тубе (кутије) уз цену од Дин 8.-. Цена је великој туби Дин 13.-, Клородонт-вода за испирање устију, стакленица стоји Дин 16.-
Захтевајте само прави „Клородонт“, те одбијте сваки други надоместак. Ако пошаљете овај оглас као тисканицу (а да омот не залепите) добићете бесплатно једну тубу, која је достатна да се више пута употреби, на покус.

ТВОРНИЦЕ ЗЛАТОРОГ, ОДИО ЗА КЛОРОДОНТ, МАРИБОР

Са данашњим бројем

„Илустровано Време“

улази у другу годину
свога излажења

Претплата на лист са „забавником“ износи:

*Рачун код Поштанске
Штедионице бр. 52.204*

За Краљевину Југославију:

месечно	Дин. 17.-
тримесечно	„ 50.-
полугодишње	„ 95.-
годишње	„ 180.-

За иностранство:

полугодишње	Дин. 240.-
годишње	„ 400.-

поједини број са „забавником“ 5 динара.

„Илустровано Време“ успело је за непуну годину да постане најраспрострањенији и најобавештенији илустровани лист у нашој земљи, а поред тога и лист који једној породици може пружити разноврсну забаву и лектуру.

На захтев многих читалаца, који желе да сачувају и укориче комплет „Илустрованог Времена“ за 1930. год., редакција је израдила две врсте корица, **У КОЖИ И У ПЛАТНУ**. Израђено је за сваки комплет двоје корица: за прво полугође од броја 1 до броја 18 закључно и за друго полугође од броја 19 до броја 44.

Цене корицама су:

У кожи дин. 360.-; У платну дин. 70.-.

Корице ће се слати само онима који унапред пошљу новац.

99

Снежне ципеле од црног габардена са топлом поставом.

129

Снежне ципеле у црној и смеђој боји са оградом од сомота за ниску и високу потпетицу.

Наша гумена обућа сачуваће Ваше здравље и Ваше ципеле од благе, кише, снега и блата.

169

Целогумене снежне ципеле са топлом поставом, црне и у разним модним бојама, са патентним затвором.

169

Женске снежне ципеле, горњи део од габардена са лепим узорком у свим модним бојама, са патентним затвором.

169

Целогумене мушке снежне ципеле са патентним затвором.

199

Производимо елегантне дамске и деџе чизме у црној, смеђој и драг боји уз невероватно ниске цене.

Wata

У Француској

месеу Новембру

Нишџа зашо

моје лице штити од зиме
Елида крем de chaque heure

Елида крем de chaque heure, јединствен производ своје врсте, као невидљиви veo покрива тен, спречава да кожа огруби и поцрвени, чува и повећава природну лепоту. Овај крем одмах се упије у кожу, која постаје кадифена и одликује се бојом алабастра.

Добила се у свим радњама које држе Елида производе у изложима.

ELIDA CREME

DE CHAQUE HEURE

Поштарина илаћена у гоштову